

Stora utskottets betänkande

N:o 4/-29.

N:o 4/-29 i anledning av Landskapsnämndens framställning till Ålands landsting angående antagande av landskapslag om enskilda skogar i landskapet Åland.

stora utskottet, som tidigare i ärendet avgivit sitt betänkande N:o 3/-29, har, efter det Landstinget underkänt dess förslag till formulering av § 3, mom. 2 och § 29, till förnyad behandling förehaft ovanrubricerade framställning.

Utskottet, som ifråga om § 3, mom. 2 frångår sitt tidigare framställda förslag anser på förut uppgivna grunder likväl, att den i mom. 2 städdade befrielsen från anmälningsskyldighet bör komma till tillämpning endast i det fall, att skog avverkas enligt av Landskapsnämnden godkänd plan, samt föreslår i enlighet härmed, att orden: "eller då jordägare själv avverkar skogen genom rationell gallring av densamma" måtte ur lagförslaget utgå.

Beträffande formuleringen av § 29 frågar utskottet sitt tidigare förslag och ansluter sig till den av Landstinget godkända ordalydelsen.

I avseende å komplettering av sitt tidigare i ärendet avgivna betänkande önskar utskottet framhålla, hurusom dess mening varit, att rubrikerna för tredje kapitlet, som omfatta §§ 14, 15, 16, 17 och 18, fjärde kapitlet, som omfattar §§ 19, 20, 21, 22, 23, 24, och 25, femte kapitlet, som omfattar §§ 26, 27, 28 och 29, samt sjätte kapitlet, som omfattar §§ 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36 och 37, måtte godkännas i enlighet med formuleringen i landskapsnämndens förslag.

Med hänsyn till vad ovan framhållits får utskottet vördsamt föreslå

att § 3 mom. 2 i till behandling föreliggande lagförslag måtte erhålla följande lydelse:

§ 3.

= = = = =

Omförmälda anmälningsskyldighet äge likväl icke rum, då skog avverkas enligt plan, som av landskapsnämnden godkänts.

att § 29 måtte erhålla följande lydelse:

§ 29.

Behållning av virke, som dömts förbrutet, tillfaller landskapet och användes till främjande av skogsvården.

Mariehamn den 4 juli 1929.

På stora utskottets vägnar:

Herman Mattsson

R. E. Rasmussen

I ärendets behandling hava deltagit ordföranden Mattsson, ordinarie ledamöterna Rosenblad, Hagmark, Carlsson, Sjöblom, Holmberg, Lifvendahl och Nordberg samt suppleanten Karl Karlsson.

Signum: "Skogslag."
 (arkivets i h. h. handskrift)

43/1-11

Till Finans- och ekonomiutskottet

från lagutskottet.

Uti skrivelse för den 20 innevarande februari har finans- och ekonomiutskottet anhållit om lagutskottets yttrande över landskapsnämndens framställning till Ålands landsting om antagande av landskapslag om enskilda skogar i landskapet Åland, för så vitt angår rent lagtekniska spörsmål. I anledning härav får utskottet, som ur nämnda synpunkt granskat lagförslaget, hövligast framhålla följande:

På skäl, som av landskapsnämnden framhållits, och då föreliggande lagförslag enligt utskottets förmenande alls icke berör grunderna för utövande av näring, anser utskottet landstinget vara behörigt att lagstifta på detta område. Landstingets lagstiftningsbefogenhet kan icke heller inskränkas, än mindre uteslutas därav att Statsrådet fattat i framställningen nämnda beslut, som också rör landskapet Åland.

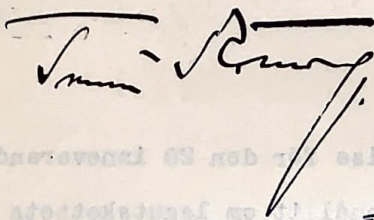
Såsom landskapsnämnden uti motiveringen även förutskickar, är det föreliggande lagförslaget i all huvudsak av samma innehåll och likalydande med förordningen angående åtgärder mot skogsskövling och påföljderna därav. Visserligen har landskapsnämnden i många avseende avvikit från lagtexten i den för riket gällande lagen om enskilda skogar, i det att de positiva lagbuden främst betonats, men denna avvikelse i

uppställningen är en smaksak.

Första kapitlet handlar om landskapets skogsvårdsmyndigheter. Under sådana förhållanden synes § 1 icke höra hemma under detta kapitel, då lagrummet innehåller endast allmänna, till hela ifrågavarande lagstiftning sig hänförande stadganden. Sagda paragraf synes utskottet lämpligast böra införas under andra kapitlet, som handlar om avverkning och åtgärder för tryggnad av skogens återväxt. För den händelse finans- och ekonomiutskottet delar lagutskottets uppfattning härutinnan, bör omparagrafering av första kapitlets paragrafer äga rum och hänvisningarna uti de följande kapitlens paragrafer av utskottet noga kontrolleras.

Paragraferna 36 och 37 äro *mutatis mutandis* likalydande med motsvarande lagrum i republikens lag, d. v. s. §§ 31 och 33 i lagen om enskilda skogar. Mariehamn den 22 februari 1929.

På lagutskottets vägnar:

N:o 4/1929.

=====